

Asztalos György és Szöllőssy Judit esküvője

Budapest, Pasarét, református templom
1976.08.14.

Reuss András evangélikus lelkész:
Az Atya, Fiú, Szentlélek nevében, Ámen.

Dicsőítsétek velem az Urat, és magasztaljuk együtt az ő nevét.
Ízleljétek és lássátok meg, hogy jó az Úr. Boldog az az ember, aki
őbenne bízik.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak és a Szentléleknek, miképpen volt
kezdetben, most és mindenkor és mindörökkön-örökké, Ámen.

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus, aki életedet adtad értünk szeretetből, nyisd meg e
testvéreink előtt szereteted titkát, hogy úgy ragaszkodjanak egymáshoz
egész életükben, ahogyan te hordozod őket örökkévaló szeretettel, Ámen!

Hallgassuk meg azt az igét, melyet erre az alkalomra választottam, és
amelyet megírva találunk Pál apostolnak a Thesszalonika-beliekhez írott
1. levelében, a 4. fejezet 9. és 10. versében:

"A testvéri szeretetről pedig nem szükséges írnom nektek, hiszen
titeket is az Isten tanított az egymás iránti szeretetre, ...
De kérünk titeket, testvéreim, hogy még inkább gyarapodjatok ebben"

Keresztyén gyülekezet, kedves testvéreim!

Kedves testvéreim, Gyuri és Judit!

Most a szemek rátok szegeződnek, és én azt hiszem, hogyha mi, akik itt
vagyunk, különböző szavakkal is mondjuk el azt, amit gondolunk, amit
érezünk, amit kívánunk: Ez a sokféle szó egybecseng. Én azt hiszem,
mindannyian ezt kívánjuk, erre intünk, erre hívunk titeket: Egymást
szeressétek! Ez a mi kívánságunk és tanácsunk még akkor is, hogyha
elmondhatjátok azt, hogy hosszú ismeretség után jöttetek el ide, és
tettétek meg ezt a döntő lépést. Szükség van erre a kívánságra és
tanácsra még akkor is, amikor végiggondolva az előkészületeken
elmondhatjuk, elmondhatjátok, hogy rendezett körülmények között
léphettek a közös útra. És szükség van erre a jókívánságra és tanácsra
még akkor is, amikor tudjuk azt, hogy most itt egy nem mindennapos
esküvőn vagyunk jelen református templomban, református és evangélikus
lelkész szolgálatával. Mindez a teljes egyetértésről tanúskodik.

De szükség van erre a kívánságra és erre az intésre - egymást
szeressétek - még akkor is, hogyha ti körülnézve a családjaitokban sok
jó és szép házasság példáját láthatjátok magatok előtt: Nagyszülőkét,
szülőkét, veletek egykorú rokonokét. Megítélésünk szerint minden rendben
van, és mégsem közhely, mégsem gondolatszegénység, amikor ebben
foglaljuk össze azt, amit kívánunk, amit kérünk, amit útravalóul adunk:
Egymást szeressétek! Nem kevés ez, mert a házassághoz elég a szeretet.
Elég a szeretet. Tudjuk, hogy a házasság férfi és nő közös útja,
együttélése a legösszetettebb kapcsolat. Két idegrendszer egymás
mellett, együtt élése. És ehhez az úthoz is elég a szeretet.

Aki a felolvasott igét nemcsak önmagában olvassa el, hanem elolvassa az
előtte és utána levő fel nem olvasott verseket, szavakat, az észreveszi,
hogy Pál apostol a Thesszalonika-beli levélben ezen a helyen nem a
házasságról ír. De ezzel is csak hangsúlyt nyer az, hogy a házasságban
sincsen másra szükség, mint amire nekünk egész életünkben szükségünk
van, arra hogy szeressük egymást. És ez a szeretet, ez elég, a
házasságban is elég. A házassághoz is szeretet kell. Nincsen az a nehéz,
nincsen az a kényes kérdés, amit meg ne lehetne közelíteni a
szeretettel, egymás megbecsülésével, odaadással, sőt csak így lehet.

De meg lehet fordítani is: A szeretethez, ahhoz hogy férfi és nő egymást
igazán és teljesen vállalja, ehhez a teljességhez, ehhez a teljes
szeretethez hozzátartozik a házasság. Egymást szeressétek! Azért elég
ez a szeretethez, mert a szeretet nem más, mint összeesküvés egymásért,
egymás javára. Egymást szeressétek! Mert a szeretet, az elég. Újra és
újra ezt ismételjük: Egymást szeressétek!

És ehhez hozzá kell tenni azt, amit itt Pál apostol mond: Titeket is
az Isten tanított az egymás iránti szeretetre. Vagyis a szeretet, hogy
egymást szeressétek, az nem most kezdődik, nem most kezdődött el, nem
a ti egymás iránti szeretetetekkel kezdődött el, ti sem most halljátok

először ezt, hanem ennek már története van. Szüleitek, a családokat szeretete hordozott idáig benneteket, és az ő szeretetük fog kísérfni benneteket ezután is.

És itt van ez a másik. Nemcsak azért mondtam így, hogy keresztnéven szólítottalak benneteket, kedves Gyuri és Judit, hogy itt személyeskedjek, hanem azért, mert ezek a nevek is benneteket Isten szeretetére emlékeztetnek. Erre emlékeztessenek! A keresztségben is elhangzott a ti nevetek, és ez arra emlékeztet, hogy Isten szeretete is irántatok már nagyon régen elkezdődött. Isten szeretete hordozott. Isten szeretete, amely Jézus Krisztusban megjelent, és ez arra emlékeztet, hogy már a keresztség előtt Isten szeretete megnyilatkozott. Isten: Szeretet.

Azt lehet kérdezni, hát erről a kettőről, hogyan lehet így egy lélegzetvétellel beszélni. Isten szeretete irántunk és a házassági szeretet, a szerelem. Van hasonlóság a kettő között az odaadásban, az egymás hordozásában, az önfeláldozásban, a megbocsátásban. És a házassági szeretetben lehet előttünk példa Jézus Krisztusnak a példája. Így a házasságban is elmondhatjuk, elmondhatjátok ti is, Isten tanított az egymás iránti szeretetre. Ő mutatta meg nekünk azt, nektek és nekünk, az egyháznak, a gyülekezetnek, az övéinek és nektek személyesen, hogy mit jelent az ő szeretete, hogy azzal lehet élni. Hogy Krisztus példája tanított bennünket arra, hogy igazi élet, boldog élet csak úgy lehet, hogyha adni tudunk egymásnak, ha egymásnak a javát keressük, ahol megelőzik egymást az emberek a jóban. Titeket is, titeket is ez a szeretet hordozott, hordoz, és sokunk meggyőződése, hite, tapasztalata és öröme az, hogy Isten tanított a szeretetre, hogy ő kézzelfoghatóvá tette azt számunkra, és hordoz.

Olykor, talán nem is olykor, hanem nagyon sokszor úgy beszélnek a házasságról, hogy az út a bizonytalanba, az ismeretlenbe. Sokszor úgy beszélnek róla, hogy az valami olyasmi, mint a jégrelépés. Ne feledjétek: Isten tanított az egymás iránti szeretetre. Mi nemcsak egyenként, külön-külön élhetünk és erősödhetünk meg abban a hitben, hogy Isten szeret minket, és megbocsát, hanem a házastársak is ezzel a biztonsággal, bizonyossággal léphetnek az útra, hogy kettejük mögött, kettőtök mögött ott van az Isten szeretete, tanít titeket is arra, hogy tudjátok egymást szeretni, hogy ebben el ne fáradjatok, hogy ez el ne fogyjon, hanem megmaradjon. Az apostol múlt időben beszél: Isten tanított az egymás iránti szeretetre. Elmondhatjuk ezt jelenidőben és jövőidőben: Ő vezet, vezetni fog, ő velünk van. Isten szeretete az, amire ti ketten együtt ezután is építhettek.

Amikor a szeretetről van szó, akkor ha jól magunkba nézünk, akkor tudjuk azt, hogy nem vagyunk tökéletesek, nem vagyunk mentesek a hibáktól, nem vagyunk bűnök ellen biztosítva. De éppen itt el kell mondanunk azt, hogy a szeretet nemcsak úgy nem állandó, hogy lanyhul, hanem legyen úgy nem állandó, hogy erősödik. Gyarapodjatok az egymás iránti szeretetben! A szeretet, amelyet most éreztek, amelyet most tanusítottok egymás iránt, ez fejlődjék, növekedjék, gyarapodjék! Lehetséges ez. Egymást megismerve még jobban, lehet még mélyebben, még odaadóbban szeretni egymást. A közös utat járva, és a közös életet élve lehetek egymásnak még jobban társai, partnerei, segítőtársai, mint ahogy eddig is voltatok, vagy ahogyan most tudtok lenni. Megtanulhatjuk ezt, és ez a házasságban is lehetséges, hogy tudjunk még többet adni egymásnak. És megtanulhatjuk azt a házasságban is, hogy tudjunk örömmel és készséggel ha kell le is mondani egymás javára szeretetből.

És miközben az egymás iránt való kapcsolat, az összetartó kötelékek benneteket erősítenek, lehetséges az is, hogy a ti szeretetetek is kibővüljön és kitáguljon, és ti is nagyon sokat tehettek azért, hogy azok akiknek a szeretete idáig kísért, és idáig hordozott benneteket, hogy azok, a szüleitek, a családokat ne veszteseknek, hanem nyerteseknek érezzék magukat, úgy amint eddig is nyerteseknek érezték magukat, amikor arra gondoltak, hogy együtt fogtok járni ezután.

Egymást szeressétek! Ez a mi kívánságunk, ez a mi kérésünk, ez a mi örömünk, hogyha ez valósággá válik. Ezt mondjuk, ezt kérjük, ezt ismételtetjük újra és újra abban a tudatban, hogy a legfontosabbat mondjuk, a legszükségesebbet, hogy olyasmit mondunk, ami mögött Istennek a hordozó szeretete áll, és hogy olyasmit mondunk, ami napról napra a ti számotokra is nagyobb boldogságot, nagyobb gazdagságot, több örömet, növekedést és gyarapodást jelenthet. Erre a szeretetre segítsen, és ebben a szeretetben vezessen benneteket a mi szerető Istenünk, Ámen!

Keresztyén testvéreim! Hallgassátok meg Isten igéjét a házasság szent rendjéről! Isten ezt mondja: Nem jó az embernek egyedül lenni, szerzek neki segítőtársat, hozzá illőt. És teremtette az embert férfivá és asszonnyá, és megáldotta őket. És látta Isten, hogy minden, amit teremtett íme igen jó. Ezért a férfi elhagyja atyját és anyját, és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté.

Asztalos Judit:

Krisztus Urunk ezt mondja: Amit tehát Isten egybeszerkesztett, ember azt el ne válassa!

Szóllóssy Emőke:

Pál apostol pedig ezt mondja: Adjatok hálát Istennek, az Atyának mindenkor mindenért a mi Urunk Jézus Krisztus nevében, és engedelmeskedjétek egymásnak a Krisztus félelmében! Az asszonyok férjüknek, mint az Úrnak, a férfiak pedig szeressék feleségüket, ahogyan Krisztus is szerette az egyházat, és önmagát adta érte!

Reuss András:

Testvéreim az Úrban! Hallottátok Isten örök akaratát a házasság rendjéről. Tegyetek azért vallást arról, hogy házasságtokat Isten tetszése szerint akarjátok folytatni! Feleljétek az élő Isten színe és az egyház tanúi előtt a következő kérdésekre:

Először kérdelem tőled, testvérem az Úrban, Asztalos György:

- Szereted-e a melletted álló Szóllóssy Juditot, akit házastársul választottál, szereted-e? (Szeretem).
- Akarsz-e vele Isten rendje és igéje szerint házasságban élni, míg a halál tőle Isten akaratából el nem választ, akarsz-e? (Akarok).
- Kész vagy-e mindezt esküvel is megerősíteni, kész vagy-e? (Kész vagyok).

Hasonlóképpen kérdelem tőled, testvérem az Úrban, Szóllóssy Judit:

- Szereted-e a melletted álló Asztalos Györgyöt, akit házastársul választottál, szereted-e? (Szeretem).
- Akarsz-e vele Isten rendje és igéje szerint házasságban élni, míg a halál tőle Isten akaratából el nem választ, akarsz-e? (Akarok).
- Kész vagy-e mindezt esküvel is megerősíteni, kész vagy-e? (Kész vagyok).

Szívetek szándékának és ajkatok bizonyágtételének zálogául vegyétek e gyűrűt! Amilyen végtelen ez a gyűrű, olyan végtelenül szeressétek egymást! Most pedig nyújtsátok egymásnak jobbkezeteket, és hallgassa meg a gyülekezet az eskütételt!

Először a vőlegény mondja az esküt: Én, Asztalos György esküszöm az élő Istenre, aki Atya, Fiú, Szentlélek, Szentháromság egy igaz Isten, hogy Szóllóssy Juditot igazán szeretem. Hűséges házastársa leszek, Isten rendje és igéje szerint. Holtomig, holtáig el nem hagyom, sem egészségében, sem betegségében, sem örömeiben, sem bánatában. Isten engem úgy segítjen, Ámen!

Hasonlóképpen mondja az esküt a menyasszony is: Én, Szóllóssy Judit esküszöm az élő Istenre, aki Atya, Fiú, Szentlélek, Szentháromság egy igaz Isten, hogy Asztalos Györgyöt igazán szeretem. Hűséges házastársa leszek, Isten rendje és igéje szerint. Holtomig, holtáig el nem hagyom, sem egészségében, sem betegségében, sem örömeiben, sem bánatában. Isten engem úgy segítjen, Ámen!

Mert Isten rendje szerint akartok egymással házasságban élni, és ezt az élő Isten színe és az egyház tanúi előtt kijelentettétek, ezért egybeköttek titeket Isten igéjével és áldásával az Atya, Fiú, Szentlélek nevében, hogy amit Isten egybeszerkesztett, ember azt el ne válassa. A mindenható Isten, aki az embert az ő jó tetszése szerint férfivá és asszonnyá teremtette, és házasságukat megáldotta, áldja meg a ti házassági szövetségteket, hogy az ő gyermekeiként tisztaságban és szeretetben, békességben, boldogságban éljétek, a hitben megálljatok, végezetül pedig elvegyétek az örök élet koronáját a mi Urunk Jézus Krisztus által, Ámen!

Cseri Kálmán református lelkipásztor:

Miután pedig vettétek Isten áldását, hajtsuk meg mindannyian a fejünket az élő Isten előtt, és kérjük ismét imádságban az ő áldását reájuk könyörögvén eképpen:

Mennyei Édesatyánk!

Áldunk Téged azért, hogy azzal a hittel állhatjuk körül a mi induló testvéreinket, hogy az ő találkozásuk, szeretetük és hűségesküjük mögött nemcsak ők vannak, hanem a Te ajándékozó szereteted. Köszönjük, hogy úgy tekinthetnek most egymásra, mint Tőled kapott kimondhatatlan ajándéokra. Áld meg őket, hogy megbecsüljék ezt az ajándékot! Add, hogy könnyű legyen egymást egy életen át buzgón szeretniük, látván azt, hogy Te hogyan szereted őket! Add, hogy minden helyzetben hűségesek tudjanak maradni egymáshoz tudván, hogy Te milyen hűséggel hordozod életüket. Néked adunk hálát azért a két otthonért, ahonnan elindulhattak. Minden értük szálló imádság, minden értük hozott áldozat legyen kedves Teelőtted. És Te készítsd el az ő otthonukat is, légy otthonos önáluk, légy az élet útvésztojében útmutatójuk, döntéseik előtt tanácsadójuk, életük minden napján gondviselő, megváltó, megszentelő Istenük! Hallgasd meg az ő szívükben lévő hálaadást és könyörgést és a mi közös fohászunkat is, Jézus Krisztusért kérünk, Ámen!

Mondjuk el együtt a mi Urunktól tanult imádságot:

Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben!

Szenteltessék meg a te neved,

jöjjön el a te országod,

legyen meg a te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is!

A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma,

és bocsásd meg a mi vétkeinket,

miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek,

és ne vigy minket kísértésbe, de szabadíts meg minket a gonosztól,

mert tiéd az ország, a hatalom és a dicsőség, mind örökké, Ámen!

Mindezek után pedig induló testvéreink és Istennek népe:

Áldjon meg titeket az Úr, és őrizzen meg titeket!

Világosítsa meg az Úr az ő arcát rajtatok, és könyörüljön rajtatok!

Fordítsa az Úr az ő arcát tireátok, és adjon néktek békességet, Ámen!